

Köszöntelek Benneteket ezen a rendkívüli, ünnepi alkalmon: **Béke veletek!** Kezdjük ezt a mai, ünnepi gyűttlétünket a **szerező Atya**, + a **szolgáló Fiú** és a **szelíd Lélek** nevében.

Evangélium Lukács evangéliumából (6,12-13.,17,20-23.)

„Azokban a napokban Jézus fölment egy hegyre, hogy imádkozzék. Az egész éjszakát Isten imádásában töltötte.

Másnap magához hívta tanítványait és kiválasztott közülük tizenkettőt, kiket apostoloknak nevezett...

Azután lement velük a hegyről és egy sík mezőn megállt. Ott nagy csoport tanítvány sereglett köréje és hatalmas tömeg vette körül...

Akkor tekintetét tanítványaira fordította és így szólt:

Boldogok vagytok ti szegények! Tiétek az Isten országa.

Boldogok, akik most éheztek! Majd kielégítenek titeket.

Boldogok, akik most sírtok! Majd nevetni fogtok.

Boldogok vagytok, ha gyűlölnék az emberek, ha kiközösítenek és szidalmaznak titeket, ha rossz hírbe hoznak az emberfiáért!

Örüljétek azon a napon és ujjongjatok: jutalmatok nagy lesz a mennyben.

Atyáik éppen így bántak a prófétákkal.”

Ezek az evangélium szavai.

Testvéreim!

Álarcos bábra készültem. Igaz, farsang még messze van. De hát a „koronás vírus” vitustáncot járat velünk. Aki tagadja, még az is fél, de biztosan félti, nemcsak az öregét, hanem még a fiataljait is. És tudjuk, hogy a féltés és óvatosság nem gyávaság.

Annak idején elődeink a katakombákban gyűltek össze, félték és a bejáráshoz őrköt állítottak. Nem gyávaságból. Ma nem Néró és Dioklecián üldözésétől kell félnünk és egymást féltelnünk, hanem egy gyilkos kórtól. Most nem földalatti folyosókon, hanem régi hagyományt követve egy iskolában, egy iskola udvarán jöttünk össze.

Kis bűntudat is keveredhet érzelmeinkbe, mert sokak szemében úgy tűnhet, mintha egy veszélyes és titkos összejövetelen vennénk részt, valami titkos beavatáson. De hát azon is vagyunk!

Ha mármost így összejöttünk, és magunkban vagyunk, hadd legyenek nagyon személyes, és kicsit szerénytelen.

1) Négy generáció van itt, egy élcsapat!

A háború után a magyarországi Jézus-mozgalom legradikálisabb rétegéből, még a katonaságmegtagadás előtt kiemelkedett egy élcsapat, legalábbis ami a jézusi keresztes gyakorlatot illeti.

Egy ifjúsági zsinaton született meg az a döntés, hogy nem akarunk olyan vallást, mely babonára és mágiára épít és hókuszpókuszokban látja a Jézus-követést. Mert Jézus nem akart ilyet. Az ő félreérthetetlen szándéka volt, hogy előbb tanítvánnyá kell lenni, csak aztán lehet kereszteskedni.

Három szent kísérlet után ez a negyedik alkalom, mely elvetve a mágia és babona gyanúját is, Jézus szándéka szerint nem csecsemő és éretlen korban akarja a Jézus-követést és a jézusi asztalközösséghez tartozást megpecsételni.

Mert kik is vannak itt? Jutkáék, Györgyiék, Orsiék és Annáék. Aztán itt van Jutkáék Danija, aki Jézus mintájára a Bokorbéli testvérek közül kiválasztott öt fiatal. (...)

2) „Aki választott, kiválasztatott!”

Aki választott, kiválasztatott” – mondja egy dal. A Jordánnál, mint tudjuk, a János-féle mozgalomból kivált az első öt tanítvány, akik Jézust választva lettek Jézus kiválasztottjai.

Szeretném kifejezni a legőszintébb elismerésemet és egyben hálámat Dani testvérem elszántsága és kitartó munkája iránt, mellyel három éven át szolgálta Jézusnak ezt a félreérthetetlen szándékát. Előbb tanítvánnyá kell lenni, aztán megkeresztelkedni.

Megvallom, nem szeretem az ájtatos szertartásokat, és ahogy lehet, átértelmezem. Jézus sem szerette, mert korának eretnekeként ő nem vallásoskodást (Isten-manipulálást!) akart, hanem az ember részéről a józanésszel, erős akarattal és teljes szívvel vállalt cselekvést: világmegváltást!

Igen, világmegváltást, de nem az ő „vére árán”, és nem mágikus cselekmények árán, hanem az ő és barátai erőfeszítése útján. Tudjuk, szeretetvilágot akart a Földön, a Jóhír továbbadásával és a közösségek szeretetközösséggé alakításával.

Követőket akart, akiknek ez az életcéljuk és életfeladatuk. Akik készek szegények, éhezők, üldözöttek, akár sírók is lenni ezért a vállalásért.

3) Pecsét és megbélyegzés

Fiatal Barátaim! Rátok is nagyon büszke vagyok. A Jézus Útján járást és cselekvést eldönthetnétek magatokban, és tehetnétek inkognitóban is, lehetnétek titkos keresztények, de Ti ennél többet tesztek. Nyíltan vállaljátok ezt az Utat, és a szüleitek, testvéreitek, barátaitok és az egész világ előtt felvállaljátok, hogy *Kihez* tartoztok.

Jól tudjátok, hogy ez a vállalás, veszélyes vállalkozás. A víz, amely ma megjelöl Benneteket, megbélyegzés is lesz majd, ha hűek maradtok az „eretnek” Jézushoz és az Ő Útjához.

Jézus nem árult zsákbamacskát, ahogy hallottátok is. Amint Őt nem nézték jó szemmel a gazdagok, hatalmasok és az erőszakot képviselők, úgy Titeket is kinevethetnek kortársaitok, később bánthat is Titeket a felnőtt társadalom, pontosabban a hatalom.

De ez a megbélyegzés és bántás csak kívülről érhet titeket. Belülről százsorosan megélhetitek, hogy Ti lesztek a Fény, a Remény, Ti vagytok a mi édes gyermekeink, édes testvéreink, édes barátaink! Mert Jézus nem csak üldözést, gyűlöletet, szidalmat, kiközösítést ígért, hanem boldogságot. Békét a szívetekben, a lelkiismeret békéjét, és azt a tudatot is, hogy a Szeretet Istene örömmel tekint rátok, mert nem éltetek hiába ezen a földön!

--- **Barátaim!** Csak ennyit szerettem volna mondani. És boldog vagyok, hogy vagytok, és ezt is megérhettem. Most majd újból megkérdezlek Benneteket, hogy ezek után is akartok-e megkeresztelkedni, és a Jézusi asztalközösség tagjai lenni?! (*Még nem késő. Vissza is léphettek!*)

[Kovács László prédikációja elhangzott az ünnepi szertartáson]

